

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 11. oktobrī*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” – Eiropas Savienības vārdiskas un grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “Cactus”, īpašnieka iebildumi – Nicas klasifikācija – 28. pants – 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts – Preču zīmes faktiskā izmantošana saīsinātā formā

Lieta C-501/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 22. septembrī iesniedza

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), ko pārstāv *A. Folliard-Monguiral*, pārstāvis,
apelācijas sūdzības iesniedzējs,

otra lietas dalībniece –

Cactus SA, Bertranža [*Bertrange*] (Luksemburga), ko pārstāv *K. Manhaeve*, advokāts,

prasītāja pirmajā instancē,

Isabel Del Rio Rodríguez, ar dzīvesvietu Malagā (Spānija),

procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*], E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un K. Likurģs [*C. Lycourgos*],

ģenerālvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 29. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 17. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 15. jūlija spriedumu *Cactus/ITSB – Del Rio Rodríguez* (“CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ”) (T-24/13, nav publicēts, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2015:494), ar kuru tā daļēji atcēla *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2012. gada 19. oktobra lēmumu lietā R 2005/2011-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Cactus SA* un *Isabel Del Rio Rodríguez* k-dzi (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kas stājusies spēkā 2009. gada 13. aprīlī, tika atcelta un aizstāta Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

- 3 Regulas Nr. 207/2009 15. panta “[Eiropas Savienības] preču zīmju izmantošana” 1. punktā ir paredzēts:

“Ja piecos gados pēc [Eiropas Savienības] preču zīmes reģistrācijas tās īpašnieks nav sācis šo preču zīmi [Savienībā] patiesi [faktiski] izmantot saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, vai ja tās izmantošana ir pārtraukta uz nepārtrauktu piecu gadu laikposmu, uz [Eiropas Savienības] preču zīmi attiecinā šajā regulā paredzētās sankcijas, ja vien šai neizmantošanai nav pamatotu iemeslu.

Pirmās daļas izpratnē par izmantošanu tiek uzskatīta arī:

- a) [Eiropas Savienības] preču zīmes izmantošana tādā veidā, kas atšķiras zināmos elementos, kuri neizmaina preču zīmes atšķirīgumu [atšķirtspēju], no tās formas, kādā tā tikusi reģistrēta;

[..].”

- 4 Šīs regulas 28. pantā “Klasifikācija” ir noteikts:

“Preces un pakalpojumus, attiecībā uz ko ir pieteiktas [Eiropas Savienības] preču zīmes, klasificē saskaņā ar klasifikācijas sistēmu, kas noteikta [Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV 1995, L 303, 1. lpp.).”

- 5 Regulas Nr. 207/2009 42. panta “Iebildumu izskatīšana” 2. punktā ir paredzēts:

“Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākas [Eiropas Savienības] preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā pirms [Eiropas Savienības] preču zīmes pieteikuma publicēšanas agrākā [Eiropas Savienības] preču zīme ir [Eiropas Savienībā] faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus ar nosacījumu, ka agrākā [Eiropas Savienības] preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida. Ja agrākā [Eiropas Savienības] preču zīme ir izmantota tikai saistībā ar daļu preču vai pakalpojumu, uz ko tā ir reģistrēta, iebildumu izskatīšanas nolūkos uzskata, ka tā ir reģistrēta tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.”

6 Regulas Nr. 2868/95 2. noteikumā “Preču un pakalpojumu saraksts” ir paredzēts:

“1. Preču un pakalpojumu klasifikācijai izmanto pārstrādātu un grozītu kopējo klasifikāciju, kas norādīta 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumā par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju zīmju reģistrācijai [Nicas Nolīgumā par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām] [(turpmāk tekstā – “Nicas nolīgums”)] 1. pantā.

2. Preču un pakalpojumu sarakstu formulē tā, lai skaidri norādītu preču un pakalpojumu īpašības un ļautu katru pozīciju klasificēt tikai vienā Nicas klasifikācijas klasē.

3. Preces un pakalpojumus [principā] grupē saskaņā ar Nicas klasifikācijas klasēm, katru grupu ievadot ar šīs klasifikācijas klases numuru, kurai attiecīgā preču vai pakalpojumu grupa pieder, un uzrāda šīs klasifikācijas noteiktajā kārībā.

4. Preču un pakalpojumu klasifikācija kalpo tikai administratīviem nolūkiem. Tādēļ preces un pakalpojumus var neuzskatīt [nevar uzskatīt] par savstarpēji līdzīgiem, pamatojoties uz faktu, ka saskaņā ar Nicas klasifikāciju tie parādās vienā klasē, un preces un pakalpojumus nevar uzskatīt par atšķirīgiem, pamatojoties uz faktu, ka saskaņā ar Nicas klasifikāciju tie parādās dažādās klasēs.”

7 Ar diviem paziņojumiem, viens no kuriem tika publicēts 2003. gadā, bet otrs – 2012. gadā, *EUIPO* priekšsēdētājs sniedza norādes par Nicas nolīgumā paredzēto klašu nosaukumu izmantošanu.

8 *EUIPO* priekšsēdētāja 2003. gada 16. jūnija Paziņojuma Nr. 4/03 par klašu nosaukumu izmantošanu preču un pakalpojumu sarakstos Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un reģistrācijas mērķiem (turpmāk tekstā – “Paziņojums Nr. 4/03”) IV punkta pirmajā daļā bija paredzēts:

“34 preču klases un 11 pakalpojumu klases ietver visas preces un pakalpojumus, un tādēļ visu kādas konkrētas klases nosaukuma vispārīgo apzīmējumu izmantošana nozīmē lūgumu attiecināt reģistrāciju uz visām precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst šajā konkrētajā klasē.”

9 2012. gada 20. jūnijā *EUIPO* priekšsēdētājs pieņēma Paziņojumu Nr. 2/12, ar ko tika atcelts paziņojums Nr. 4/03 un kas attiecas uz klašu nosaukumu izmantošanu preču un pakalpojumu sarakstos Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un reģistrācijas mērķiem (turpmāk tekstā – “Paziņojums Nr. 2/12”). Šī paziņojuma V punktā ir paredzēts:

“Attiecībā uz [Eiropas Savienības] preču zīmēm, kuras reģistrētas pirms šī paziņojuma stāšanās spēkā un kurās izmantoti visi konkrētas klases nosaukumā uzskaitītie vispārīgie apzīmējumi, [*EUIPO*] uzskata, ka reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nodoms, ņemot vērā paziņojuma Nr. 4/03 saturu, bija aptvert visas preces vai pakalpojumus, kuri uzskaitīti šīs klases alfabētiskajā sarakstā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī spēkā esošajā redakcijā.”

Tiesvedības priekšvēsture

10 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–12. punktā un īsumā var tikt atreferēta šādi.

- 11 2009. gada 13. augustā *I. Del Rio Rodríguez*, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, iesniedza EUIPO Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šādu grafisku apzīmējumu:

CACTUS OF PEACE

CACTUS DE LA PAZ

- 12 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 31., 39. un 44. klasē Nicas nolīguma izpratnē.
- 13 2010. gada 12. martā *Cactus* atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 41. pantam iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz visām ar to aptvertajām precēm un pakalpojumiem.
- 14 Iebildumi bija balstīti uz šādām agrākām preču zīmēm:
- Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Cactus”, kas reģistrēta 2002. gada 18. oktobrī ar numuru 963694 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri ietilpst 2., 3., 5.–9., 11., 16., 18., 20., 21., 23.–35., 39., 41. un 42. klasē Nicas nolīguma izpratnē, un
 - Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kura reģistrēta 2001. gada 6. aprīlī ar numuru 963595 attiecībā uz tām pašām precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas agrākā vārdiskā preču zīme, izņemot “pārtikas produktus, kas nav ietverti citās klasēs; ziedus un augus, sēklas; svaigus augļus un dārzeņus”, kas ietilpst 31. klasē minētā nolīguma izpratnē, un kura ir attēlota šādi:

- 15 Iebildumi bija balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.
- 16 Ar 2011. gada 2. augusta lēmumu Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus attiecībā uz “sēklām, augiem un ziediem”, kas ietilpst 31. klasē Nicas nolīguma izpratnē, un “dārzniecības, stādaudzētavu un dārzkopības pakalpojumiem”, kas ietilpst 44. klasē minētā nolīguma izpratnē, uz kuriem attiecas agrākā vārdiskā preču zīme.
- 17 Iebildumu nodaļa cita starpā uzskatīja, ka pierādījumi, ko *Cactus* sniedza pēc tam, kad *I. Del Rio Rodríguez* bija lūgusi *Cactus* pierādīt agrāko preču zīmju faktisku izmantošanu, liecina par to, ka agrākā vārdiskā preču zīme ir faktiski izmantota attiecībā uz 31. klasē ietilpstošajām precēm Nicas nolīguma izpratnē, kā arī attiecībā uz “augu un ziedu, sēklu; svaigu augļu un dārzeņu mazumtirdzniecības” pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē minētā nolīguma izpratnē.
- 18 Tādējādi attiecībā uz šā sprieduma 16. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem pieteiktās preču zīmes reģistrācija tika atteikta, taču attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 39. klasē Nicas nolīguma izpratnē, reģistrācijas pieteikums tika apmierināts.
- 19 2011. gada 28. septembrī *I. Del Rio Rodríguez* iesniedza EUIPO apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

- 20 Ar apstrīdēto lēmumu *EUIPO* Apelācijas otrā padome apmierināja apelācijas sūdzību un pilnībā noraidīja iebildumus. Tā it īpaši secināja, ka Iebildumu nodaļa ir kļūdījusies, uzskatot, ka *Cactus* ir sniegusi pierādījumus par agrāko preču zīmju faktiski izmantošanu attiecībā uz “augu un ziedu, sēkļu; svaigu augļu un dārzeņu mazumtirdzniecības” pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 21. janvārī, *Cactus* cēla prasību atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 22 Lai pamatotu savu prasību, *Cactus* būtībā izvirzīja trīs pamatus attiecībā uz, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta pārkāpumu, otrkārt, šīs regulas 75. panta un 76. panta 1. punkta pārkāpumu un, treškārt, minētās regulas 76. panta 2. punkta pārkāpumu.
- 23 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa apmierināja divus pirmos prasības pamatus un noraidīja trešo prasības pamatu. Līdz ar to Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to, pirmkārt, bija noraidīti iebildumi tādēļ, ka “augu un ziedu, sēkļu; svaigu augļu un dārzeņu mazumtirdzniecības” pakalpojumi, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, nebija aptverti ar agrākajām preču zīmēm, un, otrkārt, bija noraidīti iebildumi, kuri balstīti uz “ziediem un augiem; sēklām”, kas ietilpst 31. klasē minētā nolīguma izpratnē, bet pārējā daļā prasību noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 24 Savā apelācijas sūdzībā *EUIPO* lūdz Tiesu:
- pilnībā apmierināt apelācijas sūdzību, atcelt pārsūdzēto spriedumu, un
 - piespriest *Cactus* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 25 *Cactus* lūdz Tiesu:
- pilnībā noraidīt apelācijas sūdzību, un
 - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 26 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *EUIPO* izvirza divus pamatus, kas saistīti attiecīgi ar Regulas Nr. 207/2009 28. panta, to aplūkojot kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 2. noteikumu, pārkāpumu, kā arī Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar šīs pēdējās minētās regulas 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, pārkāpumu.

Par pirmo apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 27 Ar savu pirmo pamatu *EUIPO* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, kļūdaini interpretējot 2012. gada 19. jūnija spriedumu *Chartered Institute of Patent Attorneys* (C-307/10, turpmāk tekstā – “spriedums “IP Translator””, EU:C:2012:361), kā arī 2005. gada 7. jūlija spriedumu *Praktiker Bau- und*

Heimwerkermärkte (C-418/02, turpmāk tekstā – “spriedums “Praktiker Bau””, EU:C:2005:425), esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 28. pantu kopsakarā ar Regulas Nr. 2868/95 2. noteikumu. Šīs kļūdainās interpretācijas dēļ Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 36. un 37. punktā esot secinājusi, ka fakts, ka ir tikuši lietoti visi 35. klases nosaukumā uzskaitītie vispārīgie apzīmējumi Nicas nolīguma izpratnē, nozīmē, ka agrāko preču zīmju aizsardzība attiecas uz visiem šajā klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, tostarp produktu mazumtirdzniecības pakalpojumiem.

- 28 *EUIPO* atgādina, ka ar Paziņojumu Nr. 4/03 sākotnēji bija ļauts izmantot klašu nosaukumus veidojošos vispārīgos apzīmējumus Nicas nolīguma izpratnē. Atbilstoši minētajam paziņojumam visa konkrētas klases nosaukuma izmantošana minētā nolīguma izpratnē nozīmē lūgumu attiecināt reģistrāciju uz visām precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst šajā konkrētajā klasē, tostarp precēm vai pakalpojumiem, kas nav minēti alfabētiskajā sarakstā. Tātad neviens no šiem apzīmējumiem nebija uzskatāms par pārāk neskaidru vai nenoteiktu.
- 29 Tiesa esot noraidījusi šo pieeju spriedumā “IP Translator”. *EUIPO* ieskatā no minētā sprieduma 57.–64. punkta izriet, ka konkrētas klases nosaukumā lietotie vispārīgie apzīmējumi var attiekties tikai uz precēm vai pakalpojumiem, kas iekļauti šīs klases alfabētiskajā sarakstā, ja ir ievēroti divi kumulatīvi nosacījumi, proti, ka dažādie formulējumi, kas veido klases nosaukumu, ir pietiekami “skaidri un precīzi” un ka reģistrācijas pieteikums atspoguļo pieteikuma iesniedzēja nodomu aptvert visas preces vai pakalpojumus, kuri uzskaitīti minētajā alfabētiskajā sarakstā.
- 30 Saistībā ar minētā sprieduma pasludināšanu Paziņojums Nr. 4/03 tika atcelts un aizstāts ar Paziņojumu Nr. 2/12, kurā attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmēm, kuras pieteiktas pirms 2012. gada 21. jūnija, klases nosaukumu veidojošo vispārīgo apzīmējumu tvērums Nicas nolīguma izpratnē ir ierobežots tādējādi, ka tas attiecas uz visām precēm vai pakalpojumiem, kas iekļauti konkrētas klases alfabētiskajā sarakstā, nevis uz visām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst šajā klasē.
- 31 Konkrētajā gadījumā *EUIPO* neapstrīd, ka mazumtirdzniecības pakalpojumi ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē. Tomēr nedz mazumtirdzniecības pakalpojumi paši par sevi, nedz “augu un ziedu, sēkļu; svaigu augļu un dārzenu mazumtirdzniecības” pakalpojumi nebija iekļauti šīs klases alfabētiskajā sarakstā. Līdz ar to *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa, secinot, ka agrākās preču zīmes bija aizsargātas attiecībā uz mazumtirdzniecības pakalpojumiem, esot pieļāvusi kļūdu.
- 32 *EUIPO* piebilst, ka, secinot, ka 35. klase Nicas nolīguma izpratnē attiecas uz visu iespējamo preču mazumtirdzniecības pakalpojumiem, Vispārējā tiesa tāpat esot pieļāvusi interpretācijas kļūdu saistībā ar spriedumu “Praktiker Bau”, kurā paredzēts, ka pieteikuma iesniedzējam ir jāprecizē tās preces vai preču veidi, uz ko attiecas mazumtirdzniecības pakalpojumi.
- 33 Tātad, pārsūdzētā sprieduma 38. punktā nospriežot, ka spriedums “Praktiker Bau” nav piemērojams pirms minētā sprieduma pasludināšanas datuma reģistrētajām preču zīmēm, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā judikatūras atpakaļejošo spēku, kas varot tikt ierobežots tikai izņēmuma kārtā. Taču Tiesa neesot ierobežojusi sprieduma “Praktiker Bau” iedarbību. Tādējādi Vispārējā tiesa kļūdaini neesot piemērojusi minētajā spriedumā izklāstīto interpretāciju agrākajām preču zīmēm.
- 34 *Cactus* apstrīd visu šo argumentu pamatotību.

Tiesas vērtējums

- 35 *EUIPO* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, nospriežot, ka no spriedumiem “IP Translator” un “Praktiker Bau” izrietošajai judikatūrai nav atpakaļejoša spēka, esot nepareizi interpretējusi šos spriedumus un ka tā esot nepamatoti secinājusi, ka 35. klases nosaukuma apzīmējums Nicas nolīguma izpratnē aptver visus pakalpojumus, kas ietilpst šajā klasē, tostarp visu preču mazumtirdzniecības

pakalpojumus. Proti, *EUIPO* uzskata, ka minētajai judikatūrai ir atpakaļejošs spēks un ka tā esot bijusi jāpiemēro agrākajām preču zīmēm, neraugoties uz apstākli, ka šīs preču zīmes ir reģistrētas pirms minēto spriedumu pasludināšanas.

- 36 Pārsūdzētā sprieduma 36.–38. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, ņemot vērā tiesiskās noteiktības principu, no spriedumiem “IP Translator” un “Praktiker Bau” izrietošā judikatūra nav jāpiemēro agrākajām preču zīmēm, jo tās ir reģistrētas pirms šo spriedumu pasludināšanas. Līdz ar to Vispārējā tiesa secināja, ka attiecībā uz agrākajām preču zīmēm 35. klases nosaukuma apzīmējums Nicas nolīguma izpratnē aptver visus pakalpojumus, kas ietilpst šajā klasē, tostarp visu preču mazumtirdzniecības pakalpojumus.
- 37 Pirmām kārtām, runājot par sprieduma “IP Translator” tvērumu, ir jāatgādina, ka minētā sprieduma 61. punktā Tiesa nosprieda, ka, “lai ievērotu skaidrības un precizitātes prasības, preču zīmes reģistrācijas pieteicējam, kurš izmanto visus Nicas klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, lai identificētu preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ir jāprecizē, vai tā reģistrācijas pieteikumā ir paredzēts aptvert visas konkrētās klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošās preces vai pakalpojumus vai vienīgi dažas no šīm precēm vai pakalpojumiem. Ja reģistrācijas pieteikums attiecas vienīgi uz dažām šīm precēm vai pakalpojumiem, pieteicējam ir pienākums precizēt, kuras no šajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem ir paredzēts aptvert.
- 38 2017. gada 16. februāra sprieduma *Brandconcern/EUIPO* un *Scooters India* (C-577/14 P, turpmāk tekstā – “spriedums “Brandconcern””, EU:C:2017:122) 29. un 30. punktā Tiesa norādīja, ka spriedums “IP Translator” sniedz precizējumus tikai par prasībām, kas attiecas uz jauniem Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, un tā tad neattiecas uz preču zīmēm, kas jau bijušas reģistrētas šī pēdējā minētā sprieduma pasludināšanas datumā. Līdz ar to sprieduma “Brandconcern” 31. punktā Tiesa secināja, ka nevar tikt uzskatīts, ka Tiesa ar spriedumu “IP Translator” būtu vēlējusies apšaubīt Paziņojumā Nr. 4/03 izklāstīto praksi attiecībā uz preču zīmēm, kas reģistrētas pirms šī pēdējā sprieduma pasludināšanas.
- 39 Paziņojums Nr. 2/12 nevar likt apšaubīt šo judikatūru un tādējādi likt to preču zīmju aizsardzības apjomu, kas pirms sprieduma “IP Translator” pasludināšanas bija reģistrētas attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri apzīmēti ar kādas klases nosaukumu veidojošajiem vispārīgajiem apzīmējumiem Nicas nolīguma izpratnē, sašaurināt līdz vienīgi tām precēm vai pakalpojumiem, kas iekļauti šīs klases alfabētiskajā sarakstā, un noliegt, ka šī aizsardzība atbilstoši Paziņojumam Nr. 4/03 attiecas uz visām šajā klasē ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem.
- 40 Proti, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 45. un 46. punktā, reģistrētu preču zīmju nodrošinātās aizsardzības tvērums nevar tikt mainīts, pamatojoties uz nesaistošu paziņojumu, kura vienīgais mērķis ir sniegt pieteikumu iesniedzējiem skaidrojumus par *EUIPO* praksi.
- 41 Tiesas sēdē Tiesā *EUIPO* iebilda, norādot, ka no sprieduma “Brandconcern” nevarot tikt izsecināts, ka agrāko preču zīmju piešķirtā aizsardzība varētu pārsniegt konkrētas klases alfabētiskajā sarakstā iekļautās preces vai pakalpojumus. *EUIPO* norādīja, ka minētajā spriedumā Tiesa apstiprināja Vispārējās tiesas norādītos motīvus, saskaņā ar kuriem agrākas preču zīmes reģistrācija, kurā ir atsauce uz kādas klases nosaukumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar minēto reģistrāciju ir paredzēts aizsargāt šo preču zīmi tikai attiecībā uz visām konkrētas klases alfabētiskajā sarakstā norādītajām precēm, bet ne vairāk, – atbilstoši Paziņojuma Nr. 2/12 noteikumiem attiecībā uz pirms sprieduma “IP Translator” pasludināšanas reģistrētajām preču zīmēm.
- 42 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir teicis savu secinājumu 48.–50. punktā, šajā ziņā ir jānorāda, ka šāda sprieduma “Brandconcern” interpretācija ir kļūdaina. Proti, minētais spriedums neattiecas uz atšķirību starp precēm vai pakalpojumiem, kas iekļauti kādas klases alfabētiskajā sarakstā Nicas nolīguma izpratnē, no vienas puses, un preču vai pakalpojumu, kas aptverti ar šīs klases nosaukumu, kopumu,

kas ir plašāks. Tur runa bija vienīgi par to, lai noteiktu, vai būtu jāņem vērā konkrētas klases nosaukuma burtiskā nozīme, vai arī – gluži pretēji – būtu jāuzskata, ka šāds nosaukums apzīmē preces, kas iekļautas šīs klases alfabētiskajā sarakstā. Līdz ar to spriedums “Brandconcern” nevar tikt saprasts tādējādi, ka atbilstoši tam tādas agrāko preču zīmju reģistrācijas tvērums, kurā izmantots klases nosaukums, attiecas tikai uz precēm vai pakalpojumiem, kas iekļauti šīs klases alfabētiskajā sarakstā.

- 43 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Vispārējā tiesa pamatoti uzskatīja, ka no sprieduma “IP Translator” izrietošā judikatūra nav piemērojama agrākajām preču zīmēm.
- 44 Otrām kārtām, runājot par sprieduma “Praktiker Bau” tvērumu, ir svarīgi atgādināt, ka minētā sprieduma 39. un 50. punktā Tiesa nosprieda, ka, lai gan preču mazumtirdzniecība ir pakalpojums, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, pieteikuma iesniedzējam preču zīmes reģistrācijas mērķiem tomēr ir jāprecizē preces vai preču veidi, uz kuriem attiecas mazumtirdzniecība.
- 45 Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 56. punktā, no sprieduma “Praktiker Bau” izrietošā judikatūra – līdzīgi kā sprieduma “IP Translator” gadījumā – attiecas vienīgi uz Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem un neskar to preču zīmju aizsardzības apjomu, kas jau bijušas reģistrētas minētā sprieduma pasludināšanas datumā.
- 46 Šis risinājums, kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 57. punktā, turklāt atbilst tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principiem.
- 47 Līdz ar to Vispārējai tiesai nevar tikt pārņemts, ka pārsūdzētā sprieduma 38. punktā tā secināja, ka *Cactus* nebija pienākuma precizēt preces vai preču veidus, uz kuriem attiecas mazumtirdzniecība.
- 48 Tādējādi, aplūkojot spriedumu “IP Translator”, kā Tiesa to ir interpretējusi spriedumā “Brandconcern”, un spriedumu “Praktiker Bau”, ir secināms, ka pirms šo spriedumu pasludināšanas reģistrētas preču zīmes – tādas kā 2002. gada 18. oktobrī reģistrētā *Cactus* vārdiskā preču zīme un 2001. gada 6. aprīlī reģistrētā *Cactus* grafiskā preču zīme – aizsardzības tvērumu nevar ietekmēt no šiem spriedumiem izrietošā judikatūra, jo tie attiecas vienīgi uz jauniem Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem.
- 49 Visbeidzot, ciktāl Regulas Nr. 207/2009 – redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regulu (ES) Nr. 2015/2424 (OV 2015, L 341, 21. lpp.), 28. panta 8. punktā ir paredzēts pārejas noteikums, ar kuru to Eiropas Savienības preču zīmju īpašniekiem, kuru reģistrācijas pieteikumi iesniegti pirms 2012. gada 22. jūnija un kuras reģistrētas attiecībā uz kādas Nicas klasifikācijas klases pilnīgu nosaukumu, ir atļauts līdz 2016. gada 24. septembrim paziņot, ka to nodoms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā bija lūgt aizsardzību attiecībā uz citām precēm un pakalpojumiem, kuri nav tie, kas izriet no šī nosaukuma burtiskās nozīmes, bet ir ietverti šīs klases alfabētiskajā sarakstā, pietiek norādīt, ka šis noteikums nebija piemērojams apstrīdētā lēmuma pieņemšanas datumā.
- 50 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka attiecībā uz konkrētajām agrākajām preču zīmēm 35. klases nosaukuma apzīmējums Nicas nolīguma izpratnē aptver visus šajā klasē iekļautos pakalpojumus, tostarp preču mazumtirdzniecības pakalpojumus.
- 51 Līdz ar to pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 52 Ar savu otro apelācijas sūdzības pamatu *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, ciktāl tā esot atzinusi, ka vienīgā agrākās preču zīmes grafiskā elementa, proti, stilizētā kaktusa, izmantošana bez vārdiskā elementa “Cactus” ir līdzvērtīga izmantošanai “tādā veidā, kas atšķiras zināmos elementos, kuri neizmaina preču zīmes atšķirīgumu [atšķirtspēju], no tās formas, kādā tā tikusi reģistrēta”, šis pēdējās minētās tiesību normas izpratnē, esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu, to aplūkojot kopsakarā ar tās 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu.
- 53 *EUIPO* norāda, ka minētajā atzinumā ir pieļautas četras kļūdas tiesību piemērošanā.
- 54 Pirmo kļūdu tiesību piemērošanā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, secinot, ka stilizētais kaktusa logotips ir “būtībā līdzvērtīgs” formai, kādā kombinētā preču zīme tikusi reģistrēta. Proti, Vispārējā tiesa neesot pārbaudījusi, vai vārdiskajam elementam “Cactus”, kas nebija iekļauts agrākās grafiskās preču zīmes saīsinātajā versijā, piemīt raksturīgā atšķirtspēja attiecībā uz “augiem un ziediem, sēklām” vai tomēr šis vārdiskais elements, ņemot vērā tā izmēru un tā pozīciju reģistrētajā agrākās preču zīmes formā, ir uzskatāms par nenozīmīgu, vai arī – gluži pretēji – tas spēj piesaistīt patērētāja uzmanību un palikt atmiņā kā apzīmējums, kas pats par sevi identificē preču komerciālo izcelsmi.
- 55 Otrā apgalvotā kļūda ir tāda, ka Vispārējā tiesa preču zīmju, kādas tās tika izmantotas un kādas tās tika reģistrētas, līdzvērtību esot izsecinājusi vienīgi no to vārdisko un grafisko elementu semantiskās līdzvērtības, neveicot visaptverošu pārbaudi par apzīmējumu līdzvērtību, kam būtu bijusi vajadzīga tādu vizuālu un, iespējams, fonētisku atšķirību analīze, kuras var nošķirt formu, kurā agrākā preču zīme ir tikusi reģistrēta, no formas, kurā šī preču zīme ir tikusi izmantota.
- 56 Trešā Vispārējai tiesai pārmestā kļūda ir tāda, ka tā savu konstatējumu par stilizētā kaktusa līdzvērtību formai, kurā kombinētā preču zīme ir tikusi reģistrēta, ir netieši balstījusi uz iepriekšējām zināšanām, kas varētu būt patērētājiem par šo pēdējo minēto formu. Bez šīm iepriekšējām zināšanām patērētājiem neesot nekāda iemesla pieņemt, ka stilizētais kaktuss ir tādas kombinētas preču zīmes elements, kurā otrais elements noteikti ir vārds “Cactus”.
- 57 Visbeidzot, ceturtnā Vispārējās tiesas kļūda ir tāda, ka tā neesot ņēmusi vērā, ka izmaiņas agrākās kombinētās preču zīmes atšķirtspējā ir jāpārbauda no Eiropas patērētāju, nevis tikai Luksemburgas patērētāju uztveres viedokļa. Ja tiktu ņemta vērā Eiropas patērētāju uztvere, Vispārējai tiesai būtu bijis jāsecina, ka būtiskai daļai no konkrētās sabiedrības daļas stilizētais kaktuss nevar tikt pielīdzināts vārdam “cactus” vai agrākajai kombinētajai preču zīmei kopumā, jo līdzvērtīgiem vārdiem oficiālajās Savienības valodās, piemēram, “cacto”, “kaktus”, “kaktusas”, “kaktuzs”, “κάκτος”, ir atšķirīga rakstība un izruna.
- 58 *Cactus* galvenokārt apgalvo, ka otrais apelācijas sūdzības pamats esot jāatzīst par nepieņemamu, jo *EUIPO* īstenībā lūdzot Tiesu no jauna pārbaudīt faktiskos apstākļus, lai Vispārējās tiesas vērtējums tiktu aizstāts ar tās vērtējumu.
- 59 Pakārtoti *Cactus* uzskata, ka *EUIPO* apgalvojumi neesot pamatoti.

Tiesas vērtējums

- 60 Saskaņā ar LESD 256. panta 1. punktu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzība var tikt iesniegta tikai par tiesību jautājumiem. Tātad tikai Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī novērtēt pierādījumus. Tādējādi šo faktu

un šo pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozīšanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi būtu pakļauts kontrolei Tiesā apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2012. gada 12. jūlijs, *Smart Technologies/ITSB*, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 61 Runājot par trešo kļūdas apgalvojumu, ar kuru *EUIPO* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot konstatējusi apzīmējumu līdzvērtību, balstoties uz apstākli, ka patērētājiem it kā būtu iepriekšējas zināšanas par apzīmējumu formā, kādā tas ir reģistrēts, ir jāuzsver, ka konstatējumi attiecībā uz konkrētās sabiedrības daļas uzmanību, uztveri vai attieksmi ir faktu vērtējumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 12. jūlijs, *Smart Technologies/ITSB*, C-311/11 P, EU:C:2012:460, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 62 Attiecībā uz ceturto kļūdas apgalvojumu, ar ko *EUIPO* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot izvērtējusi iespējamās izmaiņas agrākās grafiskās preču zīmes atšķirtspējā tikai saistībā ar to, kā to uztver Luksemburgas patērētāji, nevis Eiropas patērētāji kopumā, ir jānorāda – to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šā sprieduma iepriekšējā punktā –, ka kritizētie apsvērumi ir par faktiem un ka Tiesai par tiem nav jālemj, izņemot faktu sagrozīšanas gadījumus, uz kuriem konkrētajā lietā nav norādīts.
- 63 Līdz ar to otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānorāda kā nepieņemams, ciktāl tas attiecas uz konkrētās sabiedrības daļas definīciju un to, kā šī konkrētā sabiedrības daļa uztver agrāko grafisko preču zīmi.
- 64 Turpretim otrais apelācijas sūdzības pamats ir pieņemams, ciktāl saistībā ar pirmo un otro kļūdas apgalvojumu tas attiecas uz kritērijiem, atbilstoši kuriem ir jāizvērtē preču zīmes faktiskā izmantošana saīsinātā formā. Proti, pretēji tam, ko apgalvo *Cactus*, to kritēriju noteikšana, kas jāizmanto, lai veiktu visaptverošu vērtējumu par apzīmējumu līdzvērtību no to atšķirtspējas viedokļa, ir tiesību jautājums, kas ietilpst Tiesas kompetencē.
- 65 Šajā ziņā Tiesa jau ir precizējusi, ka no minētās regulas 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta formulējuma tieši izriet, ka preču zīmes izmantošana tādā formā, kas atšķiras no tās, kādā tā tikusi reģistrēta, ir jāuzskata par izmantošanu šī panta pirmās daļas nozīmē, ja preču zīmes atšķirtspēja tādā formā, kādā tā ir tikusi reģistrēta, nav mainīta (spriedums, 2013. gada 18. jūlijs, *Specsavers International Healthcare u.c.*, C-252/12, EU:C:2013:497, 21. punkts).
- 66 Ir jānorāda, ka šīs regulas 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta, tajā nepieprasot striktu atbilstību starp komercdarbībā izmantoto formu un formu, kādā preču zīme ir reģistrēta, mērķis ir atļaut šīs reģistrētās preču zīmes īpašniekam, izmantojot apzīmējumu komercdarbībā, veikt šajā apzīmējumā izmaiņas, kas, nemainot tā atšķirtspēju, dod iespēju labāk to pielāgot attiecīgo preču vai pakalpojumu tirdzniecības un veicināšanas vajadzībām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 18. jūlijs, *Specsavers International Healthcare u.c.*, C-252/12, EU:C:2013:497, 29. punkts).
- 67 No tā izriet, ka “faktiskas izmantošanas” nosacījums šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkta izpratnē ir izpildīts pat tad, ja ir izmantots tikai kombinētās preču zīmes grafiskais elements, ciktāl minētās preču zīmes, kāda tā ir reģistrēta, atšķirtspēja nemainās.
- 68 Runājot par pirmo apgalvoto kļūdu, *EUIPO* nevar pārmet Vispārējai tiesai, ka tā neesot pārbaudījusi, cik lielā mērā izlaistajai daļai, proti, vārdiskajam elementam “Cactus”, bija atšķirtspēja un cik nozīmīga tā bija apzīmējuma kopējā uztverē, jo Vispārējā tiesa ir pareizi salīdzinājusi apzīmējumu, kāds tas ticis izmantots saīsinātā formā, ar apzīmējumu, kāds tas ir reģistrēts.
- 69 Pārsūdzētā sprieduma 61. punktā Vispārējā tiesa ir izdarījusi konstatējumu, kuru *EUIPO* šīs apelācijas sūdzības ietvaros nav apstrīdējis, t.i., ka abi agrāko grafisko preču zīmi veidojošie elementi, proti, stilizētais kaktuss un vārdiskais elements “Cactus”, katrs savā veidā atspoguļo vienu un to pašu semantisko saturu. No šī konstatējuma izriet, ka Vispārējā tiesa uzskatīja, ka vārdiskais elements

“Cactus” nevar tikt uzskatīts par tādu, kam būtu citāda atšķirtspēja nekā stilizētajam kaktusam, un ka apstākļi, ka šis vārdiskais elements nav iekļauts agrākās grafiskās preču zīmes saīsinātajā formā, nav pietiekami nozīmīgs, šo preču zīmi uztverot kopumā, lai mainītu tās atšķirtspēju.

- 70 Attiecībā uz otro apgalvoto kļūdu, līdzīgi kā to izdarījis ģenerālvokāts savu secinājumu 81. punktā, ir jānorāda, ka Vispārējā tiesa pareizi veica visaptverošu vērtējumu par līdzvērtību starp apzīmējumu, kas izmantots saīsinātā formā, t.i., stilizēto kaktusu atsevišķi, un apzīmējumu, kas aizsargāts ar agrāko grafisko preču zīmi, proti, stilizēto kaktusu kopā ar vārdisko elementu “Cactus”. Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka – pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO*, – Vispārējā tiesa veica vizuālo salīdzinājumu, norādot, ka stilizētā kaktusa attēls abos šajos apzīmējumos ir vienāds. Otrkārt, tiešais fonētiskais minēto apzīmējumu salīdzinājums būtu bijis lieks, jo Vispārējā tiesa konstatēja, ka abiem agrākās grafiskās preču zīmes elementiem ir vienāds semantiskais saturs. Līdz ar to ir jāsecina, ka Vispārējā tiesa, nepārkāpjot Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktu, varēja pārsūdzētā sprieduma 61. punktā aprobežoties ar pārbaudi par attiecīgo apzīmējumu līdzvērtību no vizuālā un konceptuālā viedokļa.
- 71 Tādēļ otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots, ciktāl tas attiecas uz kritērijiem, atbilstoši kuriem ir jāizvērtē konkrēto apzīmējumu līdzvērtība faktiskas izmantošanas pierādīšanas mērķiem.
- 72 Tādējādi otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.
- 73 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 74 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Cactus* ir prasījusi piespriet *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tam spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]